

Република Србија
УПРАВНИ СУД
III-4 У- 5557/10 (2008)
Одељење у Новом Саду
Дана 14. јануара 2011. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу судија: Сузана Гудураш, председник већа, Гордана Сукновић Бојација и Мирјана Цветковић, чланови већа, уз учешће судског саветника Наташе Малинић, као записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужилаца МП из Б, Улица ... и ЖП из Б, Улица ..., ради поништаја решења туженог МИНИСТАРСТВА ФИНАНСИЈА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, Сектор за имовинско-правне послове, број ... од ... године, у предмету изузимање грађевинског земљишта, уз учешће заинтересованог лица ГО З, коју заступа ОЈП З и ЛП ДЗГЗИИ, Б, ... , у нејавној седници већа одржаној дана 14. јануара 2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем одбијене су жалбе тужилаца изјављене на решење Одељења за имовинско-правне и стамбене послове ГО З у Б ... број ... од ... године, којим је одбијен захтев тужилаца за поништај правоснажног решења СО З, Управе за имовинско-правне послове у саставу Општинског комитета за привреду и финансије бр. ... од ... године, а којим се из поседа тужилаца и њиховог правног претходника изузима катастарска парцела број ... КО М, површине 4213 м², у корист општине З, а за потребе ГСИЗ за комуналну делатност, грађевинско земљиште и путеве града Б, ради уређења земљишта за изградњу индустријске зоне „СБ“ у складу са урбанистичко-техничким условима потрвеђеним Одлуком СО З број ... од ... године.

У тужби поднетој Врховном суду Србије дана 17. октобра 2008. године тужиоци

оспоравају законитост оспореног решења. Наводе да изузето земљиште од момента изузимања ... године до данас није приведено намени ради које је изузето и да у природи представља празно неизграђено грађевинско земљиште. Сматрају да је неосновано и незаконито позивање туженог на Регулациони план насеља М из ... године, према ком предметно земљиште представља планирано јавно грађевинско земљиште. Због наведених разлога предлажу да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу тужени орган је у свему остао код разлога из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије, као неосновану.

Заинтересована лица нису доставила одговор на тужбу, које су им уредно достављене.

Управном суду су дана 01. јануара 2010. године, на основу члана 89. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08 и 104/09), уступљени нерешени предмети Врховног суда Србије и окружних судова у којима до 31. децембра 2009. године није донета коначна одлука, а за које је надлежан Управни суд сагласно одредби члана 29. став 1. истог Закона.

Након разматрања списка предмета, навода тужбе и одговора на тужбу, Управни суд је оценио да тужба није основана.

Из образложења оспореног решења и списка предмета произлази да је на лицу места дана ... године извршен увиђај и да је том приликом утврђено да је катастарска парцела број ... КО М празно неизграђено земљиште. На основу увида у Урбанистички план за наведену парцелу утврђено је да се предметна парцела, према Регулационом плану насеља М („Службени лист града Београда“, бр. 20/02) налази у макрограђевинском блоку „И“. Тип изградње је у микрограђевинском блоку „ћ“- зелене и рекреативне површине - заштитно санационо зеленило.

По оцени Управног суда правилно је поступио тужени орган када је одбио жалбу тужилаца, налазећи да је првостепено решење у свему правилно и на закону засновано.

Имајући у виду утврђену чињеницу да предметна парцела, према важећем планском акту, представља планирано јавно грађевинско земљиште, правилан је закључак туженог органа да је првостепени орган правилно одбио захтев тужилаца за поништај решења о

изузимању спорне парцеле, јер у конкретном случају нема места примени члана 86. став 7. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, бр. 47/2003 и 34/2006), на коју су се тужиоци позвали у захтеву за поништај правоснажног решења, као и у тужби.

Чињеница да предметно земљиште није приведено намени за коју је изузето, а на коју тужиоци тужбом указују, није од значаја за решавање ове управне стваре. Одлучна чињеница је да је предметно земљиште планирано јавно грађевинско земљиште, због чега нису били испуњени услови за поништај решења о изузимању. Обзиром да се ради о јавном грађевинском земљишту, тужиоци неће бити у могућности да исто приведу намени изградњом објекта, па не би била ни испуњена сврха поништаја решења о изузимању.

Управни суд налази да је тужени орган ценио све наводе тужилаца изнете у жалби, које понављају и у тужби, и да је за своју одлуку дао правилне разлоге, које у свему прихвата и овај суд.

Тужиоци нису навели ниједну нову околност, нити пружили нови доказ који није цењен у до сада спроведеном управном поступку, а који би могао бити од утицаја на одлуку у овој управној ствари.

На основу изнетих разлога, ценећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужилаца, Управни суд је на основу одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ“, бр. 46/96), који се примењује на основу одредбе члана 77. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09), одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 14. јануара 2011. године, III-4 У- 5557/10 (2008)

Записничар
Наташа Малинић, с.р.

Председник већа-судија
Сузана Гудураш, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ИА